

ministeriets Skrivelse af 1ste Juli 1853. Ved Under- og Overretten faldt Dom imod Lehnsholderen, som derefter i Henhold til Lov af 20de Juni 1850 om Udkjæning af Forfjellen imellem privilegeret og uprivilegeret Hartkorn § 4 ansøgte om det 15dobbelte Beløb af Skatteforhøielsen for et Aar. Ministeriet har ikke anseet Erstatningskravet for at være tabt, skjøndt det ikke er fremsat førend Udløbet af den i Bekjendtgjørelsen af 20de Juni 1851 fastsatte Tid, fordi Vorderne først ere skylbsatte efter Udløbet af hiin Frist, fordi Pligten til at lade Vorderne opmaale, bonitere og skylbsatte paahviler Staten, og fordi i dette Tilfælde Bevillingshaveren ikke var ved Benaadningen paalagt Forpligtelse til at foranledige Skylbsætningen. — Statsrevisionen formener, at Bevillingshaveren burde have gjort Sit til, at den tilstaaede Skattefrihed for 20 Aar kom til Anvendelse i Overeensstemmelse med Benaadningen, eller at han burde have anmeldt i 1818, at Indbæmningen var fuldført, at Skattefriheden ikke bør kunne udstrækkes over den indrømmede Tid, at Kravet maa være ubeløst ved Bekjendtgjørelsen af 20de Juni 1851, fordi Skylbsætningen inden den Tid burde være foregaaet, og at Forøgelsen af Statsgjælden ikke burde være skeet uden at indhente Rigsdagens Samtykke.

Udvalget formener, at Retten til Erstatning er tvivlsom, og at et Spørgsmaal, som ligger udenfor den Ministeriet givne Bemyndigelse ved Loven af 20de Juni 1850, rettest forelægges til Afgjørelse for Rigsdagen. Udvalgets Fleertal tiltræder Fleertallets Indstilling.

Indstilling.

I Henhold til samtlige foranstaaende, ved de indstillede Poster tagne Beslutninger meddeles Rigsdagen saaledes for sit Vedkommende Decharge for Statsregnskabet for Finantsaaret 1861—62.

Carlsen,
Formand.

Hasle.

J. Jørgensen.

Thalbitzer.

Wesfely,
Debetor.